

ΚΕΙΜΕΝΟ: Λυσίας, Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, 77-79

Ο λόγος γράφτηκε ἀπό τον Λυσία και ἐκφωνήθηκε το 394 π.Χ. ἀπό τον Αρχίνο προς τιμὴν των νεκρῶν του Κορινθιακοῦ πολέμου (395 - 386 π.Χ.). Ὅπως συνήθως γίνεται με τους ἐπιτάφίους, υμνοῦνται τα κατορθώματα των Αθηναίων κατά τους πολέμους που διεξήγαγαν.

ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι: οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί· ὥστε τί δεῖ, ἃ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων νῦν ἄχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔτε γὰρ τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας· νῦν δὲ ἢ τε φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ γήρως, ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς ἀπαραίτητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες οὕτω τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον.

ὑπερορῶ: παραμελώ, περιφρονώ, προσπερνῶ

εἰληχῶς (λαγχάνω): λαμβάνω με κλήρο, ορίζω με κλήρο

ἀπαραίτητος: αναπόφευκτος

ἐπιτρέπω ἑμαυτὸν τῇ τύχῃ: ἐμπιστεύομαι τον εαυτό μου στην τύχη

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Γ1. Να μεταφέρετε τη μετάφραση του κειμένου στο τετράδιό σας

Μονάδες 20

Γ2. α. Να γράψετε στο τετράδιό σας τις απαντήσεις στις παρακάτω ερωτήσεις
ὄ τι: την αιτιατική πληθυντικού αριθμού του ίδιου γένους
ὄντες: τη δοτική πληθυντικού αριθμού του ίδιου γένους
τοῖς χειρίστοις: την αιτιατική ενικού αριθμού του ίδιου γένους και του ίδιου
βαθμού
τοὺς τεθνεῶτας: τη δοτική πληθυντικού αριθμού του ίδιου γένους
τὸν αὐτόματον: τη γενική ενικού αριθμού του θηλυκού γένους

Μονάδες 5

Γ2. β. Να γράψετε στο τετράδιό σας τις απαντήσεις στις παρακάτω ερωτήσεις.
οἷδ' (α): το α' πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα
ἐλανθάνομεν: το β' ενικό πρόσωπο ευκτικής του β' αορίστου
προσεδοκῶμεν: το γ' πληθυντικό πρόσωπο της προστακτικής του ενεστώτα
ἄχθεσθαι: το α' πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής παθητικού αορίστου της
ίδιας φωνής
παρέχει: το γ' ενικό πρόσωπο της οριστικής παρακειμένου της ίδιας φωνής

Μονάδες 5

Γ3. α. Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις
ὄντες, ἄχθεσθαι, κοινὸς, πᾶσιν, νόσων

Μονάδες 5

Γ3. β. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν
ἀθανάτους εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν
τοὺς τεθνεῶτας:

Να αναγνωρίσετε τον υποθετικό λόγο και να τον μετατρέψετε σε λόγο που να
δείχνει την απλή σκέψη του λέγοντα

Μονάδες 3

Γ3. γ. ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις:

Να αναγνωρίσετε το εἶδος τῆς πρότασης καὶ τὸν συντακτικὸ τῆς ρόλο.

Μονάδες 2